

מד:

עין משפט
נר מצוה

קמטו א ב ג מ"י פ"ח
מחל' ברטות הל' א
פמג עפ"ן ח עוש"פ א"ר
ס' רד ספ"ק א : וספ"ן ח:
קמטו ד מ"י שם הלכה ח:
ק"ג ה עוש"פ א"ר ס' רעח
ספ"ק א:
קמטו ו ז מ"י פ"ח מחל'
ברטות הל' א פמג שם
עוש"פ א"ר ספ"ן רד ספ"ק
: :

רבינו חננאל

[illegible]

מארבע מבושלתא כל שיהא
רע"א אפילו אכל שלק כר'; ומו
של כרוב שנו ת"ר סמחול יפה
ויפין לבני מעים כל ירק חי מה
כל קרוב לנפש משיב את ה
שהלפת עוברת בחוכו; אמר
תקנתה ונלעסיה וגשדיה כרשי
לשלקינהו ונלעסיהו כל ירק חי
הקוה וא"ר יצחק כל האוכל י
מעמא משום ריהא וא"ר יצחק
אמימר ומר זוטרא ורב אשי הו
אמימר ורב אשי אכול ומר זוט
כל האוכל ירק עקידת ארבע שנו
כאלינו וקא משתותים בהרן א
אסור לארס שיאכל ירק חי קו
אפילו גריא בר זוזא ולא אמר
לית לן בה כל נפש משיב נפש
לנפש משיב את הנפש אמר ר
מייתית לי אומצא דכישרא מר
וחרדן לרפואה כרוב למוזן אין
את החולה מחלייו רפואתו א
וקיבה ודורת ויותרת הכבד אל
עוברת בחוכו איני והא אמר
תימא לי במאי כרכת ריפתא א
רב אמר מבלי בשר ושמואל א
רבא לרב פפא ססודינא אנן תב
חמרא במאי בחביתו לה א"ל פ
בבא לך בחמנו אופי פרכי

כיצד מברכין פרק שישי ברכות

ברב אשי למזכרין בחר מיל
ית רבות: ולבני מערבא
מן כבני מערבא דדוקא לדידהו
ברכה לשמור חקיו כדמצי

אמר רב יצחק בר אבדימי משום רבינו "על
הביעא ועל מיני קופרא בתחלה מברך שהכל
ולכסוף בורא נפשות רבות וכו' אבל ירקא
לא ור' יצחק אמר יאפילו ירקא אבל מיא לא
ורב פפא אמר יאפילו מיא מר זוטרא עביד
כרב יצחק בר אבדימי ורב שמי בר אשי
עביד כר' יצחק וסימנך דרב כתריו ותריו כתר
א"ר אשי אנא זמנא דכי מדכרנ' עבידנא
ככולהו^א תנן יכל שטעון ברכה לאחריו טעון
ברכה לפניו ויש שטעון ברכה לפניו ואין טעון
ברכה לאחריו בשלמא לרב יצחק בר אבדימי
לאפוקי ירקא לר' יצחק לאפוקי מיא אלא לרב
פפא לאפוקי מאי לאפוקי מצות ולבני מערבא
דבבזר דמסלקי תפיליהו מכריז אקב"ו
לשמוך חקוי לאפוקי מאי לאפוקי ירייתא א"ר
ינאי א"ר כל שהוא כביצה ביצה טובה ממנו
כי אתא רבין אמר טבא ביעתא מגולגלתא
משייתא קייס' סולתא כי אתא רב דימי אמר
טבא ביעתא מגולגלתא משייתא משייתא
א כביצה ביצה הוימנו לבר מבשרא:
מ איכא מידי דהוה שולק מזוני א"ר אשי בקלה
לשניים וקשה לבני מעים כרישין קשין לשניים
וריק וכל קטן מקטין וכל נפש משיב את הנפש
נגנפש כרוב למזון ותרדין לרפואה אוי לו לבית
מר מחול יפה לשניים וקשה לבני מעים מאי
שין קשין לשניים ויפין לבני מעים מאי תקנתיה
חי מריק א"ר יצחק בסעודה ראשונה של אחר
ירק קודם ארבע שעות אסור לספר הימנו מאי
אסור לרבע שיעב ירק חי קודם ארבע שעות
ווי יתבי אייתו קמיהו ירק חי קודם ארבע שעות
טרא לא אבל אמרו ליה מאי דעתך דא"ר יצחק
נות אסור לספר הימנו משום ריחא והא אנן דקא
מר להו אנא כאידך ר' יצחק ס"ל דא"ר יצחק
דס ארבע שעות כל קטן מקטין אמר רב חסדא
ין אלא דלית ביה רבעא אבל לית ביה רבעא
רב אמר רב פפא אפילו גילדני רב גילי כל הקרוב
רב אמר רב יעקב עונקא א"ל רבא לשמיעה כי
ח ואייתי לי מהיכא דמקרב לבי ברוך כרוב למזון
ן ולרפואה לא והא תנאי^ב ששה דברים מרפאין
פואה ואלו הן כרוב ותרדין ומי סיסין^ג דבש (א)
לא אימא כרוב אף למזון אוי לו לבית שהלפת
ליה רבא לשמיעה כי חזית לפתא בשוקא לא
אמר אביי מבלי בשר ורובא אמר מבלי יין איחמר
אמר מבלי עצים ורבי יוחנן אמר מבלי יין א"ל
ברינא לך בבשרא וחמרא אתון דלא גנפיש לבו
יציי כי הא דביתיהו דרב פפא דרב דמבשלא לה
ייתא תנו רבנן דג קטן מליח פעמים שהוא
ובעשרים ושבעה ואמרי לה בעשרים ושלושה
מטוי אבל מטוי שפיר לית לן בה ודלא מטוי
נה בתריה שכרא אבל שטה בתריה שכרא לית
בו לאפוקי מאי א"ר אידי בר אבין לאפוקי למאן
דחננתיה

בצה ימים למליחתו או ביום

ל יקרא לא. נרץ לנרובי אחריה: חד
אן יחיד בלא שם אביו עבד כרב יחזק
בשם אביו: וסרי כחד. מר בר רב אשי
עבד כר' יחזק שהחזר יחיד: ככולסו.

אף כרז פסא: כל שטען צורע.
מנהגה איז במסכת נדה: למעטוי
ירקא. וי"ט מלא: למעטוי מלוא.
אין מברכין בשמחת תורה וזוהר
ואחר תקיעת שופר וזלזל: כל שהוא
כביצה. אין קין מין מחלל שיעור
כביצה שלא האר ציה טובה וגור
ממנו: מונולגלא. צליה להא דנה
שורפין אותה: קייסי. מדות
מחזיקות לוג: מונולגלא משישא.
טובה משיחא קייסי: מעטויא.
צליה קשה טובה מארבע קייסי:
מונולגלא. במים עלה א"ר ינאי כל
שהוא כביצה טובה ממנו: בקלא
של כרוב שני. שהוא מוון דמית
לקמן כרוב למוון: כרישין. כרימי.
כל ירק מי מוריק. טוטל תואר
הפסיס: כל קטן. שלא גדל כל כרוב
ולחמו מפרס כמה על כרוב: כל

נפש. דבר מי הנאכל שלם כגון דגים קטנים שגדלו כל זרען: **הקרונו לנפש.** האוכל מן הבמהמה במקום חיות שלם ולקמן מהרשם לה: **אוי לבנים.** בלרם האוכל לפת: **כלעפיה.** חוססו ומשליכו: **לשליניה.** בקדרה הרבה שלב יאטער לכווסם בשיניו: **קודם ארבע שעות.** שאינו זמן סעודה והיה קשה לבני אדם המספרים עמו קודם אכילה שגור ריקון: **כאידך דר' ינאח סבירא לי.** אבל אסור לספר לא סבירא לי: **בר וואו.** כלומר שמן טובו ששור וזו: **דלים ביה כרון טעם.** שלא גדל עד רביעית שלו כרון טעם רביעית שלו גדל כדי רביעית של שיעור גדול וכן לא דבר: **גילדני דבי גילי.** דגים קטנים מאד ומזויין בין הקנים בלגס ואין דרכן לגדל יותר. אבל דג קטן ממין דג גדול ולא גדל רובע זה הוא קטן מקטין: **עונקא.** לואר מקום בית השחיטה שמקור לכל ולמעים: **לבי צדוק.** למקום שנכרס שם על השחיטה: **ומי סיסין.** תבשיל של פוליאורל: **וסרס.** ולדיר"א שהולד נוצר בו: **ויסרס הכבד.** טרפשא כדכדא שקורין אייבר"ש: **מבלי כשר.** היא קשה אבל משכילה עם שרש שמן מתיש כחה: **מבלי יין.** כשאין שומה אחרת: **יין.** **מבלי עגים.** שאין שולקיה: **סודני.** מכלי צבל דלאחר בלחיה נשך (ג"מ ד"ה). טרשא דרב פפא שכרלי לא פסיד ואמר דר' פפא לי לאו דרמא"א שכרלי לא אישפרי (פמחם ק"ג). והוא נקרא סודני דלאמרין חמרי בחלחון לבי סודנא רהוט (שם): **ללא נפיש לכו סודנא.** שעות שכר אחס: **בצאי סודניו.** לה. לכוו של לפת: **אויס פרסייאי.** בקיעות של עגים גדולות היטה שבעה עשר או ביום שבעה ועשרים: **מאי**

מסורת הש"ס

(א) נדע נא: (ב) (שבת ק"א.)
(א) (לקמן ט: פ"ו ע"א.)
(א) (ד"ל וכן הוא לקמן ט.)
וק' חלום נביא (ב) פ"ט ע"א
פירש"י (ב) (בפרק סי' סחט
ד' שנים במבית סד' י'
לדלו' ו' בדרש' חזקוני ע"א.
ונדע י"א: (ו) תנחומ' ל"ב
(ז) ג"ל חזקוני (ח) ד"ל פ"י
(ט) (בכור' סוכה ט') ד"ל חל'
לפני ד' חזקוני: נדע ט'
ד"ל ונני' תנחומ' ש"ב ע"א
ד"ס דרש"י: נדע ט' מנח"ל
הדר"ס י"א ופ"ט חזק'
תנחומ' ל': ד"ס וספר

הגהות הגר"א

[M] גמ' (לד) :ד-ד

לעזי רש"י

פוליאוו"ל [פוליו"ל].
מנחה (צמח). ולדיר"א
[רדילור"א]. רחם (של
חיה). אייבריש
[איברי"ש]. טרעפּה.

מוסף רש"י

ומי חסיד. פוליו ינ
שורה נחמס וסומו (ע"ז כס.)
והדת. רחמנו של נחמס (שס)
דליוירס שהליל נחמס
(לססו י:י). ויוורת הכבד.
לינרס של נחמס (שס)
סודי. תלמידי חכמים
שס (תהלים סה) פד ה'
לירלו (מחזות שס. נדה יב')
ליא רב פסא רמי שיכרס סוה
ס' ואמאי קרו ליה סודי פד
נחמ. שפסערס ואמילס
הקסיד (מחזות שס).